

Antichrist

Bjergtaget, men... Af Jes Nysten

Vi ved godt at filmen er et billedmedie. Film fortæller sine historier i billeder. Historien løftes frem først og fremmest via billederne. At ville forholde sig til filmens 'indhold' eller 'mening' uden at beskæftige sig med den billedmæssige form giver ikke mening. På den anden side skulle billederne gerne folde en historie ud, der rammer og rusker – en historie som kommer ud over sig selv, så at sige.

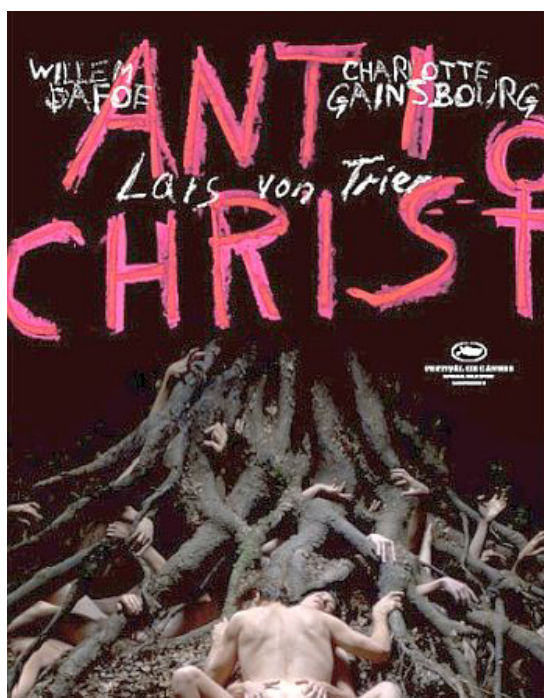
Med den nye von Trier film "Antichrist" er vi i en genial billedmagers vold, der imidlertid presser så hårdt på, at den umiddelbart enkle historie splintrer i småstykker og forsvinder ind under det besættende og underskønne billedtæppe. Mens man ser på, er man fuldstændig bjergtaget, fanget ind. Selv der, hvor billedbombardementet bliver for meget, for eksplicit, føler man "at man er med", at det giver mening at lade sig forføre af billederne.

Men når man efterfølgende udmattet forsøger at få vejret og tænke tingene lidt igennem, begynder problemerne at hobe sig op. Om disse problemer befinder sig i filmen eller i én selv, kan nok ikke helt afklares.

Filmens fremtræder som et drama i fire akter med dertil hørende prolog og epilog. De fire akter har overskrifterne: Sorg, Smerte, Fortvivlelse (Kaos råder), De tre tiggere (nemlig de tre foregående overskrifter). Prologen og epilogen er – i modsætning til disse akters overvældende og kraftfulde farver og kulsorte stemning – filmet i sort-hvid og ultra slow-motion og holdt i en smuk poetisk og højstemt lys tone, understøttet af den bedrøveligt smukke "Rinaldo" af Händel.

Pressematerialet præsenterer filmen på følgende måde: "Et par i dyb sorg tager til Eden, deres hytte ude i skoven, for at komme videre i livet og redde deres forhold. Men de mister kontrollen, da naturen griber ind". Det lyder jo meget enkelt, men med kyndig hjælp fra fotografen Anthony Dod Mantle, der fik en Oscar for sit arbejde på "Slumdog Millionaire", spindes det magiske billedtæppe med tråde af visuelle referencer til tidligere von Trier film som "Forbrydelsens element" og "Riget", til Andrej Tarkovskij, Bergman, Strindberg, og idé-gods fra Nietzsche, Freud og en god portion Kristus-symbolik. Dertil lægger sig konfliktstof som civilisation - natur, mand – kvinde (det sidste 't' i Antichrist er lavet som det traditionelle kvindetegn!), følelse - fornuft, drøm – virkelighed, død - liv.

Man kan nu vælge at give sig i kast med en tolkning, der får samling på alt dette og dermed forsøge at få fat i den påståede historie, der gemmer sig under billedtæppet, eller man kan opgive ethvert forsøg på at ville "forstå" (og måske i sit stille sind finde projektet lovlig krukke og fortænkt) og så vedkende sig en dyb respekt for en uforlignelig billedmager, der kan skabe nogle billeder, som man aldrig vil glemme.

DK 2009 - Instr. og manus: Lars (von) Trier - Medv.: Willem Dafoe, Charlotte Gainsbourg - 105 min. - Biografpremiere d. 20/5 og på DVD d. 17/11 2009 - Udlejning/pressebilleder © Nordisk Film/Zentropa

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7339&area=2>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2540>

<http://www.nytimes.com/2009/10/23/movies/23antichrist.html>

http://usatoday30.usatoday.com/life/movies/reviews/2009-10-22-antichrist_N.htm

<http://variety.com/2009/film/markets-festivals/antichrist-1200474819/>